

Arrest

nr. 109 599 van 11 september 2013
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2013.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 13 juni 2013, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 25 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. HAZEBROUCK loco advocaat J. KEMPINAIRE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van Zakho in Noord-Irak. U zou op 30 april 2006 samen met uw dochter (A.Z.I.) (O.V. X), uw schoonzoon (N.N.A.) (O.V. X) en uw kleinzoon (A.) Irak hebben verlaten omwille van problemen met uw schoonbroer (M.) die na de dood van uw echtgenoot de erfenis opeiste. Hij zou een klacht tegen jullie hebben ingediend voor het beledigen van Barzani en de Koerdische overheid zou hiervoor naar u, uw dochter en uw schoonzoon op zoek zijn geweest.

Op 6 juni 2006 vroeg u een eerste keer asiel aan. Op 25 juli 2007 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 18 oktober 2007 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) de beslissing van het CGVS. Op 29 januari 2008 werd uw beroep bij de Raad van State verworpen.

Op 17 april 2012 diende u samen met uw dochter een tweede asielaanvraag in. U verklaarde medische problemen te hebben en zich voor het overige volledig aan te sluiten bij de verklaringen van uw dochter.

Verder legde u ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag enkele documenten neer van de Iraakse ambassade in Brussel en een kopie van een arrestatiebevel waarmee u uw probleem met de Koerdische overheid wenst aan te tonen.

B. Motivering

Voor wat betreft de door u aangehaalde medische problemen (u zou al twee keer een beroerte hebben gehad en aan epilepsie lijden), dient ten eerste te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980.

Verder dient te worden opgemerkt dat u uw verklaringen in het kader van uw tweede asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door uw dochter (A.Z.I.) werden ingeroepen (zie gehoorverslag CGVS, p.2 en gehoorverslag DVZ, nr.37). Daar in diens hoofde een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en weigering tot toekenning van subsidiaire bescherming werd genomen, kan ten aanzien van u evenmin gesteld worden dat u momenteel in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van een ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming zou moeten koesteren. Deze beslissing luidt als volgt:

Dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming dient te koesteren.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat er in het kader van uw eerste asielaanvraag ernstige problemen waren met de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Het Commissariaat-generaal (CGVS) oordeelde in het kader van jullie eerste asielaanvraag dat er onder meer geen geloof kon worden gehecht aan jullie bewering als zou uw ex-man gans zijn leven in Noord-Irak (Derkar en Zakho) hebben geleefd, in maart 2005 uit het Verenigd Koninkrijk naar Irak (Zakho) zou zijn teruggekeerd en er nadien tot april 2006 (moment waarop jullie samen uit Irak zouden zijn vertrokken) te hebben gewoond. Aangezien geen geloof kon worden gehecht aan het verblijf van uw echtgenoot in Zakho in de jaren voorafgaand aan jullie vertrek, oordeelde het CGVS in het kader van jullie eerste asielaanvraag dat er ernstige bedenkingen kunnen worden gemaakt bij diens aangehaalde problemen met (M.) en de Asayesh in 2006. Aangezien u en uw moeder (H.N.Y.) (O.V. 5.925.783) zich op dezelfde asielmotieven als uw ex-man baseerden, dient dan ook aan de door u aangehaalde problemen en deze van uw moeder in dit verband te worden getwijfeld.

In het kader van uw tweede asielaanvraag haalde u aan dat uw problemen met de Koerdische overheid nog niet zijn opgelost. Ter ondersteuning van uw problemen legde u een kopie van een arrestatiebevel neer. Hierbij dienen enkele bedenkingen te worden gemaakt. Ten eerste dient te worden opgemerkt dat het door u neergelegde stuk slechts een kopie betreft waarvan de authenticiteit, gezien de manipuleerbaarheid ervan, niet kan worden geverifieerd. Tevens dient in dit verband te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd dat alle Irakese documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn. Voorts is het uitermate merkwaardig dat u dit stuk pas tijdens het interview voor het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag (op 14 januari 2013) neerlegt. Uit een vertaling van desbetreffend stuk blijkt nochtans dat dit arrestatiebevel reeds dateert van voor uw vertrek uit Irak,

namelijk van 22 april 2006. Dat u dit stuk niet neerlegde ter ondersteuning van uw eerdere asielpcedure en hierover ook op DVZ in het kader van uw tweede asielaanvraag met geen woord repte, is uitermate merkwaardig en roept de nodige vraagtekens op. In dit verband dient voorts te worden opgemerkt dat u uitermate vaag blijft toen u werd gevraagd hoe u desbetreffend arrestatiebevel heeft bekomen. In eerste instantie verklaarde u dat u niet weet of uw oom (As.) dan wel uw schoonvader dit document heeft bekomen. U voegde eraan toe dat iemand die bij de politie van Zakho werkt dit document aan uw familie heeft bezorgd en men alles kan doen tegen betaling (zie gehoorverslag CGVS, p.7). De naam van de persoon bij de politie die het arrestatiebevel aan uw familie bezorgde of welke functie hij bekleedt, wist u dan weer niet (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Voorts dient te worden aangestipt dat u heel vaag bleef toen u werd gevraagd sinds wanneer u in het bezit bent van desbetreffend stuk in België (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Hiernaar gevraagd haalde u aan dat het u dit stuk al lang bezit. Gevraagd of het document in kwestie u in 2008 door uw oom (As.) werd toegestuurd samen met uw andere documenten, zei u dat u hiervan niet op de hoogte bent en uw ex-man deze stukken verzamelde (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Bovenstaande vage verklaringen over de wijze waarop u het document heeft bekomen en het tijdstip waarop u desbetreffend arrestatiebevel in uw bezit kreeg, is uitermate merkwaardig.

Ook in de eerdere asielverklaringen van uw ex-man, die reeds op 23 augustus 2011 een tweede asielaanvraag indiende, wordt geen melding gemaakt van het feit dat jullie in het bezit zijn van arrestatiebevelen. Ook toen uw ex-man op 26 juli 2012 een derde asielaanvraag indiende maakte hij er geen melding van dat hij ondertussen arrestatiebevelen zou bezitten. Het feit dat noch u, noch uw ex-man tijdens zijn eerdere asielaanvragen ooit eerder een arrestatiebevel aangaande jullie problemen met (M.) en de Koerdische overheid neerlegden en dit terwijl het door u neergelegde arrestatiebevel dateert van april 2006 is opmerkelijk. Bovenstaande opmerkingen doen verder twijfels rijzen aangaande de authenticiteit van het door u neergelegde gerechtelijk stuk.

Aangaande uw problemen met de Koerdische overheid, dient voorts te worden opgemerkt dat u weinig informatie kon verschaffen over het verdere verloop van de gerechtelijke procedure die tegen u zou lopen. U blijkt niet op de hoogte te zijn van het feit of er al dan niet een rechtszaak tegen u loopt en of er een vonnis tegen u werd gevelde in deze zaak (zie gehoorverslag CGVS, p.9-11). U verklaarde dat de Asayesh in 2006 en later de politie in 2009 of 2010 bij uw schoonvader is langs geweest en naar jullie (u, uw ex-man en uw moeder) heeft gevraagd. Dient echter te worden opgemerkt dat u uitermate vaag bleef toen u werd gevraagd om informatie aangaande het bezoek van de overheid in 2010 te verschaffen (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Aangaande uw problemen met de Koerdische overheid ten gevolge de valse aanklacht, dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat u onvoldoende aannemelijk maakte waarom u uw onschuld niet zou kunnen aantonen. In het verleden kende u immers nooit problemen met uw autoriteiten. U haalde aan dat uw oom (M.) een gepensioneerd peshmerga (strijder) bij de KDP (Koerdische Democratische Partij) is, maar bracht onvoldoende elementen naar voor waaruit blijkt dat zijn macht zo ver reikt dat u uw onschuld niet zou kunnen aantonen (zie gehoorverslag CGVS, p.10-12). Op de vraag wat (M.) momenteel van werk doet, zei u dat u al zeven jaar niets van hem weet (zie gehoorverslag CGVS, p.12). In het kader van uw eerste asielaanvraag haalde u aan dat men u niet zou geloven omdat (M.) met twee getuigen op de Koran had gezworen dat jullie de familie van Barzani hadden beledigd. Toen u in het kader van uw tweede asielaanvraag werd gevraagd of u ondertussen informatie heeft ingewonnen over deze twee getuigen moest u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, 10 mei 2007, p.9 en gehoorverslag CGVS, 14 januari 2013, p. 16).

Uit bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat deze nieuwe elementen de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven allerm minst herstellen, integendeel.

Aangaande de door u aangehaalde problemen met uw ex-man die u in het kader van uw tweede asielaanvraag aanhaalde, dient verder het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde dat u in België problemen kreeg met uw ex-man. Hij zou psychische problemen hebben gekregen na zijn aankomst in België en u beginnen te mishandelen zijn. U legde een attest neer waaruit blijkt dat u op 15 april 2011 door de MUG naar het ziekenhuis werd meegenomen en lichte letsels had ten gevolge mishandeling. U verklaarde in België meermaals naar de politie te zijn gegaan en klacht tegen hem te hebben ingediend. Dient te worden opgemerkt dat u geen bewijzen neerlegde aangaande uw klachten bij de politie. Gezien de reeds vastgestelde bedrieglijkheid van uw andere verklaringen is het feit dat u zich hiervoor enkel op beweringen steunt een belangrijke vaststelling.

U verklaarde dat uw ex-man (voor u negen maanden geleden het contact met hem verbrak) ermee dreigde een film - waarop u te zien bent terwijl u seksuele betrekking heeft met uw echtgenoot - naar zijn familie in Koerdistan over te maken en dit op het internet te plaatsen en hij u hiermee te schande kon maken. Hij zou dit als drukkmiddel gebruiken om zijn kinderen op te eisen indien u zou terugkeren naar Irak. U stelt dat u hiervoor naar de politie stapte in België. Uw ex-man zou hierover ondervraagd zijn en aan de politie hebben verklaard dat hij de bewuste film vernietigd heeft. U legde van uw klachten bij de politie in deze zaak wederom geen bewijsstukken neer (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Voorts is het opmerkelijk dat u bij DVZ in het kader van uw tweede asielaanvraag met geen woord repte over de dreigementen van uw ex-man om die bewuste film naar buiten te brengen en uw vrees voor eventuele problemen hierdoor bij een eventuele terugkeer naar uw land (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Dat u van deze problemen geen melding maakte is merkwaardig en doet twijfels rijzen over de oprechtheid ervan.

Verder dient te worden opgemerkt dat u en uw echtgenoot ondertussen gescheiden zijn. Uit uw verklaringen blijkt dat uw echtgenoot zelf de scheiding voor een imam heeft uitgesproken en hij een relatie begon met een andere vrouw. Ondertussen woont u al meerdere maanden van elkaar gescheiden (u verklaarde al negen maanden geen enkel contact meer met uw ex-man te hebben gehad). Aangaande het door u aangehaalde probleem met uw echtgenoot, dient dan ook te worden besloten dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalde waaruit blijkt dat u bij een huidige terugkeer naar Irak omwille van uw ex-man, problemen zou ondervinden (zie gehoorverslag CGVS, p.8 en p.13-15). U baseerde uw verklaringen hierover enkel op vermoedens en veronderstellingen.

Voor wat betreft de door u aangehaalde algemene situatie van onveiligheid in Irak tenslotte, dient te worden opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak (Erbil, Suleymania en Dohuk) geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u de status van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet worden toegekend.

Voor wat betreft de overige door u neergelegde documenten, dient te worden opgemerkt dat deze niet in staat zijn bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Uit de documenten kan worden afgeleid dat u en uw zoon (A.) de Iraakse nationaliteit bezitten, van Zakho afkomstig zijn en u als verpleegster werkzaam was in Zakho, wat hier niet ter discussie stond. U legt verder enkele foto's neer waarop u te zien bent tijdens uw studietijd en tijdens uw werk als verpleegster in Irak, enkele stukken van de Iraakse ambassade in Brussel (een attest in verband met de onmogelijkheid om voor u en uw zoon (A.) een geboorteakte te bekomen; een vervangend geboortecertificaat van u en uw zoon (A.) en een attest van nationaliteit voor u en uw (A.)), een kopie van een nationaliteitsbewijs van uw overleden vader, een kopie van akte van woonst van de mukhtar van uw wijk in Zakho, kopies van uw identiteitskaart en deze van uw zoon (A.) en een brief van het ziekenhuis waar u werkzaam was in Zakho. Ook deze werpen geen ander licht op uw asielmotieven.

De door u neergelegde documenten van de Iraakse ambassade in Brussel tenslotte bevestigen uw Iraakse afkomst uit Zakho, welke hier niet ter discussie staan. Het betreft een attest van uw Iraakse nationaliteit, een vervangend attest aangaande uw geboorteplaats, een attest aangaande de onmogelijkheid om een geboorteakte af te leveren en een kopie van uw identiteitskaart.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoekster stelt dat haar dochter een arrestatiebevel heeft neergelegd en dat haar dochter tijdens het gehoor op het CGVS duidelijk heeft aangegeven hoe zij in het bezit is gekomen van dit stuk (alsook van de andere aanvullende stukken), alsmede waarom zij hiermee nu pas naar buiten komt (zolang verzoeksters dochter samen was met haar echtgenoot was zijn wil wet en diende zij hem te volgen in zijn wensen). Verzoekster en haar dochter hebben steeds een coherent verhaal gegeven. Zij kunnen niet afgestraft worden voor de houding en zienswijze van haar dochters ex-echtgenoot, zijnde het niet vermelden door deze laatste van het bestaan van het arrestatiebevel.

Betreffende de problemen van verzoeksters dochter met haar ex-man heeft haar dochter tijdens het gehoor op het CGVS eveneens een coherent verhaal gegeven. Verzoeksters dochter heeft in de tussentijd verdere bewijsstukken nopens de klachten tegen haar ex-man pogen te verzamelen. Zij kon nog een oproeping uitgaande van de diensten van de procureur des Konings te Kortrijk terugvinden, welke gericht was aan haar en haar moeder teneinde zich burgerlijke partij te stellen jegens haar ex-echtgenoot. Pas vanaf het ogenblik dat zij zich kon losrukken van haar echtgenoot, kon verzoeksters dochter volmondig haar verhaal doen en stukken neerleggen. De handelwijze van de ex-echtgenoot toont duidelijk zijn autoritair karakter aan jegens verzoekster.

Verzoekster verwijst naar een rapport van UNHCR waaruit zij afleidt dat het leveren van kritiek op de KDP kan resulteren in intimidatie, slaan, willekeurige arrestatie en vasthouding, marteling en mishandeling etc.

Voormeld rapport van UNHCR haalt ook het lot aan van vrouwen die het slachtoffer worden van "eermisdrijven". Tijdens haar gehoor heeft verzoeksters dochter onomstreden te kennen gegeven hoe de houding van haar ex-schoonfamilie jegens haar persoon is, namelijk telefonische bedreigingen waarbij duidelijk gesteld werd haar nimmer met rust te zullen laten en te zullen vermoorden. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad stelt verzoekster dat de Iraakse nationaliteit, de etnische afkomst, de problemen met de Koerdische overheid en de problemen met de ex-man van haar dochter en diens familie vast staan.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Uit de abstracte feiten alsmede rekening houdend met het recente verslag van de UNHCR dient tot de conclusie gekomen te worden dat zij gevaar loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffing.

2.1.3. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift de volgende stukken: een rapport van UNHCR van 31 mei 2012 (stuk 3), een arrest van de Raad van 5 april 2012 (stuk 4), een oproeping van het openbaar ministerie van Kortrijk gericht aan verzoekster en haar dochter (stuk 5) en een kopie van het verzoekschrift dat haar dochter bij de Raad indiende (stuk 6).

2.1.4. Bij aangetekende zending van 18 juli 2013 brengt verzoekster volgende stukken bij: sociale en procedureverslagen van de opvangcentra waar zij met haar dochter en diens ex-echtgenoot verbleef; medisch verslag van N.N.A., strafdossier van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk inzake familiaal geweld.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in

staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Verzoekster beroept zich voor haar tweede asielaanvraag op de problemen van haar dochter. De Raad oordeelde naar aanleiding van het beroep tegen de weigeringsbeslissing van verzoeksters dochter bij arrest nr. 109 598 van 11 september 2013 als volgt:

"2.2.3.1. De bestreden beslissing stelt inzake de problemen die verzoekster aanvoert in België te hebben ondergaan: "(...) Aangaande de door u aangehaalde problemen met uw ex-man die u in het kader van uw tweede asielaanvraag aanhaalde, dient verder het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde dat u in België problemen kreeg met uw ex-man. Hij zou psychische problemen hebben gekregen na zijn aankomst in België en u beginnen te mishandelen zijn. U legde een attest neer waaruit blijkt dat u op 15 april 2011 door de MUG naar het ziekenhuis werd meegenomen en lichte letsels had ten gevolge mishandeling. U verklaarde in België meermaals naar de politie te zijn gegaan en klacht tegen hem te hebben ingediend. Dient te worden opgemerkt dat u geen bewijzen neerlegde aangaande uw klachten bij de politie. Gezien de reeds vastgestelde bedrieglijkheid van uw andere verklaringen is het feit dat u zich hiervoor enkel op beweringen steunt een belangrijke vaststelling."

Uit de bijgebrachte medische documenten, die dateren van 2008 tot 2010, blijkt dat verzoeksters ex-echtgenoot in de periode 2008 – 2009 zes maal werd opgenomen in een psychiatrische afdeling.

Inzake de aangevoerde mishandelingen door haar ex-echtgenoot blijkt uit de door verzoekster bijgebrachte sociale verslagen een jarenlange historiek van psychische en fysieke mishandeling, inclusief gewelddadige penetratie. Zowel verzoekster, haar kinderen en haar moeder waren het slachtoffer van psychische en fysieke mishandeling. De ex-echtgenoot van verzoekster werd bij vonnis van de correctionele rechtbank van Kortrijk veroordeeld wegens opzettelijke slagen en verwondingen aan verzoekster, haar kinderen en haar moeder. Voormeld vonnis dateert van 21 mei 2012 en heeft kracht van gewijsde. Het vonnis verwijst expliciet naar de aard van de feiten, de veelheid van de feiten op diverse momenten, de immorele ingesteldheid van verzoeksters ex-echtgenoot die blijk geeft van gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van zijn gezinsleden en de gevolgen voor de benadeelden, waaronder zijn kind. Verzoekster maakt ter terechtzitting tevens aannemelijk dat zij omwille van bedreigingen door haar ex-echtgenoot zich zelfs geen burgerlijke partij durfde te stellen op de zitting van 23 april 2012 ingevolge dewelke voormeld vonnis werd gewezen.

2.2.3.2. De bestreden beslissing stelt inzake de bedreigingen om verzoekster middels een filmpje te schande te maken in verzoeksters regio van herkomst: *"U verklaarde dat uw ex-man (voor u negen maanden geleden het contact met hem verbrak) ermee dreigde een film - waarop u te zien bent terwijl u*

seksuele betrekking heeft met uw echtgenoot- naar zijn familie in Koerdistan over te maken en dit op het internet te plaatsen en hij u hiermee te schande kon maken. Hij zou dit als drukingsmiddel gebruiken om zijn kinderen op te eisen indien u zou terugkeren naar Irak. U stelt dat u hiervoor naar de politie stapte in België. Uw ex-man zou hierover ondervraagd zijn en aan de politie hebben verklaard dat hij de bewuste film vernietigd heeft. U legde van uw klachten bij de politie in deze zaak wederom geen bewijsstukken neer (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Voorts is het opmerkelijk dat u bij DVZ in het kader van uw tweede asielaanvraag met geen woord repte over de dreigementen van uw ex-man om die bewuste film naar buiten te brengen en uw vrees voor eventuele problemen hierdoor bij een eventuele terugkeer naar uw land (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Dat u van deze problemen geen melding maakte is merkwaardig en doet twijfels rijzen over de oprechtheid ervan."

Uit verzoeksters verhoor van 28 februari 2012 ingevolge haar klacht wegens doodsbedreigingen, slagen en verwondingen blijkt dat zij aan de politie verklaarde dat haar ex-echtgenoot buiten haar weten hun seksuele activiteiten had gefilmd, deze op een cd brandde en dreigde deze cd aan mensen te vertonen. Verzoeksters verklaring bij de politiediensten dateert aldus van voor haar tweede asielaanvraag op 17 april 2012. Verzoekster maakt aannemelijk dat zij niet in de mogelijkheid was om dit te verklaren op de DVZ bij het indienen van haar tweede asielaanvraag.

2.2.3.3. Daargelaten de geloofwaardigheid van de aangevoerde problemen met de Koerdische overheid is verzoekster derhalve manifest geloofwaardig inzake de jarenlange psychische en fysieke mishandelingen door haar ex-echtgenoot waarvan zij, evenals haar kinderen en haar moeder, het slachtoffer waren. Tevens is zij geloofwaardig inzake de bedreiging door haar echtgenoot om haar middels een beeldrager publiekelijk te schande te zetten in haar regio van herkomst. Gelet op het verleden van verzoeksters ex-echtgenoot is het zeker niet uit te sluiten dat hij daden zal stellen om verzoekster in haar eer te schaden. Gelet op de toegevoegde landeninformatie inzake de situatie van de vrouwen in Irak, in casu "UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Iraq" van 31 mei 2012 (zie p. 34 – 38), is het plausibel dat zij hiertegen geen bescherming zou kunnen verkrijgen van de Koerdische autoriteiten. Verzoekster maakt tevens aannemelijk dat zij verpleegster was in Zakho alsook het feit dat zij geen broers noch vader meer heeft in de Koerdische regio van Irak.

Ingevolge haar profiel en de bijgevoegde landeninformatie dient verzoekster erkend te worden als vluchteling omwille van het behoren tot een sociale groep."

Verzoekster was blijkens het vonnis van 21 mei 2012 van de correctionele rechtbank te Kortrijk het slachtoffer van geweld ten aanzien van haar persoon door de ex-echtgenoot van haar dochter. Verzoekster maakt haar afkomst uit Zakho aannemelijk.

Ingevolge haar profiel, de bijgevoegde landeninformatie, in casu "UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Iraq" van 31 mei 2012 (zie p. 34 – 38) en de vaststelling dat haar dochter werd erkend als vluchteling, dient verzoekster erkend te worden als vluchteling omwille van het behoren tot een sociale groep.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS